

Gaar jeg udi Skoven.

Gaar jeg udi Skoven paa Mark og i
De dejligste Frugter paa Træerne

Enge, tænker jeg paa hende som mit
hænge men jeg ganske ro - lig la' -

Hjerte haver kær
er dem hænge der Fug - le - ne for nøje

sig syng - e saa frydelig kun jeg a -

le - ne maa be - kym - re mig.

2. Men skulde med Tiden det sig saa forandre
at jeg kunde tale med min kæreste igen! Da vilde
jeg uden Bekymringer vandre, søge og omfavne
dig, min trofaste Ven! Gid du var mig saa nær,
som du nu langt borte er. Det er mit Ønske og
al min Begær.

3. Ja, t enk paa din Skaber, imens du lever, t enk paa din K ereste, mens Hjertet det er ungt. Ja, t enk, at du lever i Velf erd og Gl eder, mens jeg gaar alene og sukker saa tungt. T enk paa din s ode Ven, som du gav dit Hjerte hen, t enk, at vi engang kan samles igen!